

BOŻENA SIDOR
Instytut Pedagogiki KUL

SPRAWOZDANIE
Z MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ
„SPECIAL PEDAGOGY IN EUROPE:
THE STATE OF THE RESEARCH”
WERONA, 4-8 MAJA 2006 ROKU

Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Special Pedagogy in Europe: The State of the Research”, która odbyła się w dniach 4-8 maja 2006 r. w Weronie, została zorganizowana przez Università Degli Studi Di Verona, Dipartimento Di Scienze Dell’Educazione. Konferencja była końcowym efektem pracy ponad 70 badaczy z całej Europy, którzy zbierali materiały dotyczące kondycji pedagogiki specjalnej w Europie.

Do udziału w Konferencji zaproszonych zostało wielu badaczy. Z katedry Pedagogiki Specjalnej KUL w konferencji udział wzięły: dr Dorota Kornas-Biela, dr Ewa Domagała Zyśk oraz dr Bożena Sidor. W ciągu trzech dni trwania sympozjum zaprezentowanych zostało dziesięć wybranych wystąpień. Konferencję rozpoczęło wystąpienie pracowników Uniwersytetu w Weronie – prof. Franco Larocca oraz dott. Angelo Lascioli. Już po tych wystąpieniach pojawiła się dyskusja, która zaowocowała postulatem ujednoczenia, uściślenia nazewnictwa w ramach pedagogiki specjalnej w różnych krajach. W dyskusji wyakcentowano znaczenie tzw. *semantic therapy*. Podkreślano, że język używany w ramach pedagogiki specjalnej powinien być zrozumiały dla badaczy z różnych krajów i stanowić podstawę nie tylko do uściślenia pojęć, ale także do budowania pozytywnych ustosunkowań wobec osób z niepełnosprawnością.

W drugim dniu konferencji głos zabrali: prof. Fredi p. Buchel (University of Geneva, Szwajcaria); prof. Henry Daniels, dr Jill Porter (University of Bath, Anglia); prof. Piero Crispiani (Università di Macerata, Włochy); prof. Jarkko Hautamaki (University of Helsinki, Finlandia); prof. Gilbert McKay (University of Strathclyde, Szkocja); prof. Franco Larocca i dr Angelo Luigi Sangalli (Università degli studi di Verona, Włochy) oraz prof. Margerita Cesar (University of Lisbona, Portugalia). W dyskusjach po wystąpieniach odniesiono się do tematu autonomii osoby z niepełnosprawnością oraz konieczności troski o niezależność tych osób. W głosach w dyskusji akcentowano rolę rodziny jako miejsca dla osoby z niepełnosprawnością. Podejmowano zagadnienie „inkluzji”, czyli włączania osób z niepełnosprawnością w różne środowiska. Głos w dyskusji zabrały m.in.: dr Dorota Kornas-Biela i dr Ewa Domagała-Zyśk, akcentując znaczenie rodziny w życiu osoby z niepełnosprawnością

i racjonalne podejście do „inkluzji” (włączania). Podkreślano, że należy zapobiegać osamotnieniu osoby z niepełnosprawnością. Ponowne „włączanie” nie będzie konieczne, jeśli wcześniej nie doszło do wykluczenia osoby.

W trzecim dniu konferencji referaty przedstawili: prof. Pilar Arranz Martinez, Enrique Garcia Pascual, Marta Liesa Orus (University of Saragoza, Hiszpania); dr Dorota Kornas-Biela, dr Ewa Domagała-Zyśk, dr Bożena Sidor (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II); dr Mario Castagnini (neurologo e direttore Associazione Ricerca Cerebropatie, Włochy) oraz prof. Andrea Canevaro (Universita degli studi di Bologna, Włochy).

Konferencja była szansą na poznanie stanowisk osób z różnych krajów zajmujących się zagadnieniami związanymi z niepełnosprawnością i wzajemną wymianą poglądów. Zamierzeniem organizatorów było podjęcie dyskusji o europejskich standardach w kształceniu pedagogów specjalnych. Uczestnicy podkreślali konieczność organizowania podobnych spotkań i ich znaczenie, co daje nadzieję na początek efektywnej międzynarodowej współpracy.

Co istotne, na sympozjum dostrzeżono polską szkołę pedagogiki specjalnej, wielokrotnie odwoływano się do polskich tradycji w tej dziedzinie.